DECIZIE nr. 321 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 privind statutul şi regimul refugiaţilor în România

EMITENT • **CURTEA CONSTITUŢIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 402 din 9 mai 2006**

Data intrării în vigoare 09-05-2006

Ioan Vida - preşedinte
Nicolae Cochinescu - judecător
Aspazia Cojocaru - judecător
Acsinte Gaspar - judecător
Kozsokar Gabor - judecător
Petre Ninosu - judecător
Ion Predescu - judecător
Mihaela Cîrstea - procuror
Valentina Bărbăţeanu - magistrat-asistent

Pe rol se află soluţionarea excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 privind statutul şi regimul refugiaţilor în România, excepţie ridicată de Ye Zheng Bin în Dosarul nr. 4.414/RF /2005 al Tribunalului Bucureşti - Secţia a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepţiei, constatându-se lipsa celeilalte părţi, faţă de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul autorului excepţiei, care, prin interpret autorizat, solicită admiterea excepţiei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepţiei de neconstituţionalitate. În acest sens, invocă bogata jurisprudenţă în materie a Curţii Constituţionale.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2005, pronunţată în Dosarul nr. 4.414/RF/2005, Tribunalul Bucureşti - Secţia a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ şi fiscal a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 privind statutul şi regimul refugiaţilor în România. Excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată de Ye Zheng Bin într-o cauză civilă având ca obiect soluţionarea recursului declarat împotriva sentinţei prin care Judecătoria Sectorului 5 Bucureşti a respins plângerea formulată împotriva hotărârii Oficiului Naţional pentru Refugiaţi de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorul acesteia susţine, în esenţă, că textul de lege criticat contravine prevederilor constituţionale ale art. 22 alin. (2), interpretate prin raportare la dispoziţiile art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, precum şi la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului. Astfel, consideră că prevederile art. 5 pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 se caracterizează prin lipsă de precizie şi claritate. Susţine că prin aceasta se limitează sfera de aplicabilitate a interdicţiei stabilite de art. 22 alin. (2) din Constituţie doar la riscul de tortură şi tratamente inumane şi degradante pe motiv de rasă, religie, naţionalitate, opinie politică şi apartenenţă la un grup social. De asemenea, susţine că lipsa de claritate a dispoziţiilor de lege criticate "permite interpretări eronate cu privire la natura şi conţinutul pedepselor şi tratamentelor inumane ori degradante", astfel cum au fost definite în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, citând, în acest sens, Hotărârea din 25 martie 1992, pronunţată în Cauza B. împotriva Franţei.

Tribunalul Bucureşti - Secţia a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ şi fiscal apreciază că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

Guvernul consideră că excepţia de neconstituţionalitate nu este întemeiată. În argumentarea acestei opinii, invocă jurisprudenţa Curţii Constituţionale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituţionale, fiind conforme atât dispoziţiilor art. 22 alin. (2) din Constituţie, cât şi celor ale art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului şi Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susţinerile autorului excepţiei şi concluziile procurorului, dispoziţiile legale criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:
Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.
Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie prevederile art. 5 pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 privind statutul şi regimul refugiaţilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, al căror cuprins este următorul:
- Art. 5 pct. 2: "Protecţia umanitară condiţionată se poate acorda străinului care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1) şi cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în ţara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în: [...]
2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;".
În opinia autorului excepţiei de neconstituţionalitate, textul de lege criticat contravine dispoziţiilor art. 22 alin. (2) din Constituţie şi celor ale art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii şi tratamentelor inumane ori degradante.
Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai format, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constitu-ţionalitate, cu o motivare similară şi prin raportare la aceleaşi prevederi constituţionale şi convenţionale ca şi în cauza de faţă. Astfel, de exemplu prin Decizia nr. 264 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 11 aprilie 2006, Curtea a respins excepţia ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reţinute.
Cele statuate prin decizia menţionată îşi menţin valabilitatea, în cauza de faţă neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenţei Curţii în această materie.
Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ
În numele legii
DECIDE:
Respinge excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 102/2000 privind statutul şi regimul refugiaţilor în România, excepţie ridicată de Ye Zheng Bin în Dosarul nr. 4.414/RF/2005 al Tribunalului Bucureşti - Secţia a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ şi fiscal.
Definitivă şi general obligatorie.
Pronunţată în şedinţa publică din data de 18 aprilie 2006.
PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA
Magistrat-asistent,
Valentina Bărbăţeanu

Curtea Constituţională a României